

[Ellen Poulsen.]

sket noget. Nu er der også det, at ejerne måske slet ikke bor på stedet; mange ejere kender ikke nogen inden for området, og mange bor helt uden for byområdet. Dertil kommer for øvrigt, at der heller ikke er sket noget, hvis man ikke har reageret på de udsendte skrivelser. Det har skabt en utilfredshed hos de ejere, der har prøvet at få tingene i orden, og, hvad der er endnu værre, det har skabt utilfredshed hos ledere og stedfortrædere, der ofte har påtaget sig denne opgave under et stærkt pres.

Med hensyn til materiel til karréværn er billedet næsten det samme. Der ligger det jo sådan, at staten betaler en del af karréværnsmateriellet, og resten skal anskaffes af husejerne. Inden for mange karréværnsområder er der ikke sket meget på dette felt. Andre steder har kommunen købt det nødvendige materiel og så fordelt udgiften på husejerne efter grundskyld, eller man har ladet karréværnslederne opkræve beløbene hos grundejerne, og det har mange gange medført ubehageligheder for disse folk.

Jeg har ment det rigtigt at pege på disse forhold, nu da lovforslaget er til behandling. Det nytter jo ikke, at man på mange måder søger at gøre civilforsvaret effektivt, hvis et så vigtigt led som egenbeskyttelsen svingter.

Ministeren har ifølge loven bemyndigelse til at fastsætte regler og bestemmelser for hjælpetjenesten. Jeg vil derfor spørge ministeren, om der ikke kan gives en noget fastere anvisning for den fremgangsmåde, som kommunerne bør benytte, og om ikke en officiel oplysning om karréværnenes betydning — ikke alene til ejere, men også til lejere — burde følge eller gå forud for disse krav. Det gælder jo alle beboere i karréværnsområdet, at de er aktive hjælpere, og de må ikke betragte karréværnet som en byrde, men som en hjælp, der i en given situation ikke kan undværes. Jeg ved, at når jeg drager dette spørgsmål frem, vil mange mennesker ude omkring i landet, der arbejder med civilforsvaret, være meget spændt på, om det lykkes at få klare linjer frem. Derfor har jeg stillet spørgsmålet og beder den højtærede indenrigsminister om at svare på det.

Indenrigsministeren (*Lars P. Jensen*): Må jeg indledningsvis takke udvalget for enighed, og jeg kan vel tilføje: for hurtighed i udvalgsarbejdet. Dette lovforslags gennemførelse er sket hurtigere, end jeg havde regnet med; det er glædeligt, og det vil jeg gerne takke hele udvalget for.

En del spørgsmål er draget frem; en del af dem er gengangere, og en del af dem har været fremdraget i udvalget. Jeg har på grundlag af de drøftelser, der har fundet sted i udvalget, søgt at udarbejde mine svar, således at mit svar her fra tingets talerstol kunne blive så fyldestgørende som muligt.

De ærede medlemmer hr. Bjørn Krogh og hr. Vagn Bro fremdrog et spørgsmål, som jo er af stor betydning, nemlig byrdefordelingen, fordelingen af udgifterne mellem staten og kommunerne. Efter den gældende lovs § 28 afholder staten samtlige udgifter til aflønning af personale under civilforsvaret, herunder også den kommunale hjælpetjeneste, bortset fra kommunalt ansat personale, hvis funktioner i civilforsvaret helt eller delvis falder inden for deres normale tjenesteområde. Undtagelsesbestemmelsen sigter kun til de kommunalt ansatte personer, der i medfør af lovens § 30 har pligt til at deltage i civilforsvarsforanstaltninger inden for deres tjenesteområde. For øvrigt betyder § 28, at staten afholder samtlige udgifter i forbindelse med indsættelse af personel i civilforsvaret, herunder såvel de frivillige som de gamle CBUere, medens selve administrationen af den lokale hjælpetjeneste påhviler kommunerne, og disse udreder følgelig lønningerne til civilforsvarslederne og disses medhjælp såvel som de øvrige administrationsudgifter.

At kommunerne på denne måde betaler for administrationen af det lokale civilforsvar, kan vi vel alle være enige om er en af grundene til, at der fra kommunal side har kunnet spores nogen tilbageholdenhed med hensyn til ønskerne om at fremskynde opbygningen af civilforsvarets lokale hjælpetjeneste. Det er i erkendelse heraf, at der ved det nu fremsatte lovforslag under punkt 32 foreslås en ændret affattelse af § lovens 28, hvorved der åbnes mulighed for at lade staten yde tilskud til den kommunale ad-